

forslag blev enstemmig vedtaget i Landstinget ved tredje Behandling henimod Slutningen af Rigsdagssamlingen, saaledes at det ikke naaede til Behandling her i dette Ting. Den følgende Sommer fremkom der imidlertid fra den svenske Regering Opfordring til den danske Regering om at deltage i en skandinavisk Kommission til Udarbejdelse af et Lovforslag om Livsforsikringsvirksomhed. Den danske Regering gik ind derpaa, og fra hver af de tre Lande udnævntes 4 delegerede, nemlig for hvert Land en Jurist samt tre livsforsikringskyndige. De delegerede her fra Landet vare den nuværende Konseilspræsident, en Direktør for Statsanstalten for Livsforsikring, en anden Embedsmand ved samme Anstalt og et Medlem af Direktionen for Livsforsikringsselskabet „Hafnia“. Denne skandinaviske Kommission afsluttede i December Maaned sin Virksomhed ved at forelægge et Arbejde, der i Princippet og paa alle væsentlige Punkter sluttede sig til det her i Landet fremsatte Forslag. Dette blev kort efter, i Slutningen af Samlingen 1900—1901 fremsat i Landstinget, men naaede ikke at komme til Behandling. Forslaget er derefter af mig i denne Samling fremsat i det andet Ting, ændret paa forskellige Punkter.

I det forløbne Tidsrum, efter at den skandinaviske Kommission havde afgivet sin Betænkning, og indtil dette Lovforslag er blevet forelagt, var der nemlig fra de private Selskaber og i det hele fra Forsikringskredse rejst en Kritik over for forskellige af Lovforslagets Bestemmelser, en Kritik, jeg fandt det rigtigt og berettiget at tage noget Hensyn til. Derfor er der i det af mig fremsatte Lovforslag foretaget en Del Ændringer af ren forsikrings-teknisk Natur og i Overensstemmelse med de private Selskabers Ønsker og Henstillinger.

Af andre Ændringer ud over de tekniske, jeg har foretaget i Lovforslaget, er der bl. a. den, at jeg ikke har kunnet gaa med til en saa høj Gage som den, der af Kommissionen er foreslaaet for Formanden i Forsikringsraadet, der efter Forslaget skal være kongelig Embedsmand. I Stedet for Kommissionens 10,000 Kr. havde jeg sat hans Gage til den samme, som er fastsat for Direktøren for Statistisk Bureau. Jeg fandt, det var den Embedsstilling, der væsentlig kunde sideordnes med det Embede, der her er Tale om.

Endvidere fandt jeg det ikke fuldt begrundet at paalægge Statsanstalten for Livsforsikring at deltage i Udgifterne ved

Forsikringsraadet. Det er nemlig i Lovforslaget foreslaaet, at der paalægges samtlige Selskaber, der komme ind under Loven, en Afgift, en vis Procentandel af de indkomne Forsikringspræmier til Afholdelse af Udgifterne, derunder ogsaa til Udredelse af Løn for Formanden og Medlemmerne af Forsikringsraadet. Af den skandinaviske Kommission var det ganske vist foreslaaet, at Statsanstalten for Livsforsikring ogsaa skulde deltage heri, hvad jeg imidlertid ikke har fundet tilstrækkelig begrundet, idet Statsanstalten, der jo paa anden Vis er kontrolleret, i øvrigt slet ikke kommer ind under Loven om Livsforsikringsvirksomhed.

Forslaget har, som nævnt, derefter været til Behandling i det andet Ting, og Behandlingen her resulterede i en Række Ændringsforslag, hvorom hele Udvalget stod enigt. Disse Ændringer rørte ikke ved noget af Lovforslagets Principper, men man gik paa forskellig Vis samme Vej, som allerede var gaaet i Regeringsforslaget, nemlig at indføre nogle Lempelser i Fordringerne til de private Selskaber. Man har søgt ved passende Overgangsbestemmelser og ved at give Adgang til Dispensationer fra nogle af Bestemmelserne at lette Overgangen saa meget som mulig, saa meget, at man ikke forringede Formaalet med Loven, en aarvaagen Kontrol med disse Selskaber, men dog paa den anden Side lempede saa meget, at Koncessionsbestemmelserne ikke kunne genere fornuftigt funderede og levedygtige Selskaber.

Af andre i Landstinget indførte Ændringer uden for de forsikringstekniske skal jeg nævne et Par. Enhver Afgørelse af Forsikringsraadet kan indankes for Ministeren. I den skandinaviske Kommissions Forslag foreslaas det dernæst, at der endvidere kan appelleres til et Raad, hvortil der vælges Medlemmer fra de tre skandinaviske Lande. Indtil et saadant maatte blive oprettet, har man i det andet Ting fundet det rettest at give Forsikringsselskaber, der have indanket en Sag for Ministeren, Adgang til at faa deres Sag undersøgt af et Nævn, der vælges saaledes, at man altid er sikret, at Nævnet tæller livsforsikringskyndige Medlemmer.

Endvidere har man vedtaget en Ændring angaaende de ganske smaa Selskaber. Man er bleven ved Regeringsforslagets Bestemmelse om, at disse Selskaber skulde staa uden for denne Lov, men man har dog ønsket, at Forsikringsraadet skulde kende dem og deres Virksomhed, og man